

Голуба й весела сторона...

Сергій Єсенін

Голуба й весела сторона.
Скарб душі я вичерпав до дна.
Вітер з моря тихше повівай –
Чуєш, соловейко кличе в гай?

Глянь, троянда хилиться і гнеться –
Пісня ця у серці відгукнеться.
Вітер з моря тихше повівай –
Чуєш, соловейко кличе в гай?

Ти – дитя, у цьому весь секрет,
Ну а я, хіба ж я не поет?
Вітер з моря тихше повівай –
Чуєш, соловейко кличе в гай?

Геліє, пробач і прощавай!
Соловей троянду кличе в гай.
Не одна з них хилиться і гнеться,
Та одна лиш серця доторкнеться.

Посміхнись, незаймана моя,
Ти – троянда, соловейко – я.
Вітер з моря тихше повівай –
Чуєш, соловейко кличе в гай?

Голуба й весела сторона.
Я б життя віддав тобі сповна.
Та про це і мріяти дарма:
Соловей троянду обійма.

Переклад Олександра Грязнова